

חַת"ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת תּוֹרֵי-מִצְוֹת כ"ח נִיסָן ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקָּהֶל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִש"י

אנו לומדים עוד על צרעת הבגד:

אחרי שבוע, הכהן מסתכל שוב על הבגדים, אחרי שכבסו אותם. אם הכתם לא השתנה, זו צרעת ויש לשרף את הבגד.

אם הכתם התבהר, חותכים את החלק שבו יש כתמים ושורפים אותו ויתר הבגד בסדר. אבל אם הכתמים חוזרים בחלקים אחרים של הבגד, יש לשרף את כלו.

אם הכתמים נעלמו, האדם טובל את הבגד במקוה והוא נהיה טהור.

כעת נלמד איך המצרע נטהר שוב.

אחרי שהכהן רואה שהצרעת נעלמה, המצרע צריך לעשות תהליך שלם על מנת להטהר שוב.

זה מה שעליו לקחת:

- עץ ארז
- צמר
- שיח שנקרא אזוב
- שתי צפורים
- קערה עם מים (כמו המים המשמשים אותנו למקוה)
- קרבן של שלושה כבשים, סלת ושמן

זה מה שעליו לעשות:

- הכהן שוחט אחת מהציפורים מעל קערת המים
- הכהן מזה על המצרע מהמים על ידי שמוש בעץ הארז, בצמר ובאזוב
- את הצפור השנייה משלחים לחופשי

- המצרע צריך לגלח את כל שערו
- עליו לכבס את בגדיו במקוה
- המצרע צריך לטבל במקוה
- המצרע צריך להקריב את הקרבנות בבית המקדש
- הכהן מושח חלק מדם הקרבן על אזנו הימנית של המצרע על האגודל הימני ביד ועל הבהן הימנית ברגל.
- הכהן מזה מהשמן ליד קודש הקדשים
- הכהן מושח שמן על אזנו הימנית של המצרע, על האגודל הימני ביד ועל הבהן הימנית ברגל.
- הכהן שם את יתרת השמן על ראשו של המצרע
- הכהן מקריב את שאר הקרבנות.
- כאשר המצרע מסים את כל הדברים הכתובים לעיל, התורה אומרת שהוא נהיה טהור.

תהלים / יום כ"ח לחדש פרקים קל"ב- קל"ט

בתהלים של היום, ישנם כמה פרקים אותם אומרים בתפלת שחרית של שבת. הפרק "הודו לה' **בי טוב פי לעולם חסדו**" שנקרא גם ההלל הגדול (פרק קל"ו) הוא אחד מהם. גם הפרק "על נהרות בבלי" נמצא בתהלים של היום, ואותו אומרים לפני ברכת המזון במהלך ימות השבוע.

בהלל הגדול, אחד הדברים שאנו מודים לה' עליהם, זה על המאורות הגדולים שמאירים את העולם, השמש, הירח והכוכבים. אומרים "לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו!" ה' עושה את המאורות הגדולים ביון שיש לו הרבה מאד חסד!

הידעתם שאחד הדברים שלומדים מכך הוא שה' תמיד בורא את העולם! בגלל שלא נאמר, ה' עשה את המאורות הגדולים, אלא עושה אורים גדולים, ה' כל הזמן בורא מחדש את העולם, יש מאין, בכל שניה!

(אנחנו גם מזכירים זאת בתפלה, בסיום הברכה הראשונה שלפני שמע ישראל. האם אתם יכולים למצוא היכן זה נאמר?)

זה מראה לנו עד כמה כל דבר קטן שאנחנו עושים הוא חשוב, ה' ברא את כל העולם רק בשבילכם כדי שתלמדו עכשו חת"ת!

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ב (כ"ז ניסן שנה פשוטה)

בתניא של היום האדמו"ר הזקן שואל שאלה מאוד חשובה:

אמרנו שאחת הדרכים שתהיה יראת שמים היא לחשב כיצד אנו עומדים לפני ה', בגלל שבאשר אדם עומד בפני מלך הוא חושש לעשות משהו שהמלך לא יאהב.

אבל איך נוכל להרגיש כאלו אנו עומדים לפני מלך? מלך אפשר לראות, אבל איננו יכולים לראות את ה'.

האדמו"ר הזקן אומר לנו איך אפשר לראות את ה'.

האם חוששים מהמלך כאשר הוא ישן? לא. אנו רק חוששים מהמלך כאשר הוא ער. אנו חוששים מהחיות של המלך, וכאשר אנו רואים את המלך ער, אנו יכולים לראות את החיות שלו בתוכו.

כְּאֲשֶׁר מְסַתְּפְלִים עַל דְּבָרִים בְּעוֹלָם, לְמַשֵּׁל הַהָרִים וְהַעֲצִים וְהַשָּׁמַיִם וְהַעֲנָנִים, אָנוּ מְסַתְּפְלִים עַל מַשְׁהוֹ שְׂמֵלָא בְּחַיּוֹת שֶׁל ה', בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׂאֲנוּ מְסַתְּפְלִים עַל מֶלֶךְ. אִם נִזְכֹּר זֹאת כְּאֲשֶׁר מִתְּבוֹנְנִים בְּדְבָרִים, זֶה יָכוֹל לְעוֹרֵר אֶצְלָנוּ יִרְאַת שָׁמַיִם.

(יֵשׁ לְתַרְגֵּל זֹאת הַרְבֵּה. בְּכָל פַּעַם שְׂרוּאִים מַשְׁהוֹ, אֶפְשָׁר לְזַכֵּר שֶׁהַדָּבָר הַזֶּה מְלֵא בְּחַיּוֹת שֶׁל ה'. כָּל דָּבָר בְּעוֹלָם הוּא כְּמוֹ "לְבוּשׁ" שֶׁל ה').

לְמַדְנוּ עַד כֹּה שֶׁכְּאֲשֶׁר אָדָם מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשִׁכְלוֹ בְּדִי לְחַשֵּׁב עַל כֶּף שֶׁה' מְשַׁיַּח עֲלֵינוּ וְשֶׁהַעוֹלָם הוּא מְעִין "לְבוּשׁ" שֶׁל ה', מְחַשְׁבוֹת אֵלָיו יִגְרְמוּ לוֹ לִירְאַת שָׁמַיִם. הַבְּעִיָּה הַיָּא שְׁצָרִיךְ שֶׁתִּהְיֶה יִרְאַת שָׁמַיִם כָּל הַזְּמַן, וְלֹא תִמְיֵד אָדָם מְסַגֵּל לְחֻשׁוֹב מְחַשְׁבוֹת כְּאֵלָיו. יִתְכַּן וְעִסְוִקִים בְּמַשְׁהוֹ, אוֹ בְּמַצַּב רוּחַ לֹא מִתְּאִים. לְכֹן הַיּוֹם הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מְלַמֵּד שֶׁיֵּשׁ לְזַכֵּר מְסַפֵּר מְלִים בְּרֵאשׁ וְאִזּוֹ יַחַד עִם כַּח הַנְּשִׁמָּה, תִּמְיֵד תִּהְיֶה לְאָדָם קְבֻלַּת עַל, לֹא מְשֻׁנָּה מֵהַ קוֹרָה! הַמְּלִים הֵם "קְבֻלַּת עַל מְלָכוֹת שָׁמַיִם". הַמְּחַשְׁבָּה עַל מְלִים סְפוּרוֹת אֵלָיו יִזְכִּירוּ שֶׁה' הוּא הַמֶּלֶךְ וְיִגְרָם לָנוּ לְהִתְנַהֵג בְּאִפְּן שֶׁל קְבֻלַּת עַל כְּפִי שְׂמֵקְבָלִים אֶת מְלָכוֹתוֹ בְּעֵת קְרִיַּאת שְׁמַע, וּמְשִׁתְּחוּיִם לֵה' בְּתַפְלַת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה.

לְכֹן, אִם אַתֶּם נִמְצָאִים בְּהִתּוֹעַדוֹת וְאֶחָד הַמְּשִׁתְּתַפֵּיִם תּוֹבֵעַ מְכַלֵּם "אָנוּ צְרִיכִים יוֹתֵר קְבֻלַּת עוֹלָ", יִתְכַּן וְתִחַשְׁבוּ לְעַצְמְכֶם מֵהַ עוֹזֵר רַק לומר אֶת הַמְּשַׁפֵּט, אֲבָל כְּמוֹ שְׁלוּמֵדִים בְּתַנְיָא הַיּוֹם, זְכָרוֹן מְלִים אֵלָיו בְּכָל עֵת נוֹתֵן אֶת הַכַּח וְעוֹזֵר לָנוּ לְבַחֵר לְהִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁה' רוֹצֵה.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ח נִיסָן

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַשְּׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְעֵמָר.

חֲסִידִים שְׂאֵלוּ אֶת הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן שְׂאֵלָה חֲשׁוּבָה בְּיוֹתֵר.

"מֵהַ חֲשׁוּב יוֹתֵר, אֶהְבֵּת ה' אוֹ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל?"

הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן עָנָה שְׂבֻאָמֵת, כָּל יְהוּדֵי צָרִיךְ שִׁיְהִי בּוֹ שְׂתֵי אֶהְבוֹת אֵלָיו, אֶהְבֵּת ה' וְאֶהְבֵּת לְכָל יְהוּדֵי. אֲבָל מֵהַ חֲשׁוּב יוֹתֵר?

אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל. מֵדוּעַ? בְּגַלְל שֶׁה' אוֹהֵב אֶת הַיְהוּדִים וְכְּאֲשֶׁר אוֹהֵבִים יְהוּדֵי אַחֵר, אוֹהֵבִים אֶת מִי שֶׁה' אוֹהֵב.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת עֲשֵׂה קע"ג, לֹא תַעֲשֶׂה שס"ב, שס"ד, שס"ה, שס"ו

אָנוּ אוֹחֲזִים כְּעֵת בְּהַלְכוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל הַרְמַב"ם. פְּרָקִים אֵלָיו עוֹסְקִים בְּמִצְוֹת הַמִּיְחָדוֹת לְמֶלֶךְ, וּבְהַמְשֵׁךְ נִלְמַד עַל הַמֶּלֶךְ הַנִּעְלָה וְהַטּוֹב מְכַלֵּם - מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ!

בְּסֵפֶר הַמִּצְוֹת שֶׁל הַיּוֹם לּוֹמְדִים חֲמֵשׁ מִצְוֹת שְׂתֵי מִיְעָדוֹת לְכָל הַיְהוּדִים, וְשְׁלוֹשׁ מִצְוֹת מִיְחָדוֹת לְמַלְכִים.

1. **מִצְוֹת עֲשֵׂה קע"ג** - הַיְהוּדִים צְרִיכִים לְמַנּוֹת עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ.
2. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שס"ב** - אֲסוּר לְמַנּוֹת מֶלֶךְ שֶׁהוּא גֵר (וְעַכְשָׁיו אֲסוּר גַּם לְמַנּוֹת מֶלֶךְ שְׂאִינוֹ מִמְּשַׁפַּחַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ).
3. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שס"ד** - לְמֶלֶךְ אֲסוּר לְהַנְשֵׂא לְהַרְבֵּה נָשִׁים.
4. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שס"ה** - לְמֶלֶךְ אֲסוּר לְאַסֹּף סוֹסִים רַבִּים.
5. **מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שס"ו** - אֲסוּר שִׁיְהִי לְמֶלֶךְ בְּסוּף רַב.

ישנן 23 מצוות הקשורות למלך יהודי.

בפרק א' - הרמב"ם מלמד שישנן שלוש מצוות שהיהודים צריכים לקיים בשהם נכנסים לארץ ישראל על פי הסדר. ראשית עליהם למנות מלך יהודי, אחר כך עליהם למחות את זכר עמלק ולבסוף עליהם לבנות את בית המקדש.

לומדים מי יכול להיות מלך יהודי - רק גבר שאיננו גר שמעולם לא נשא בתפקיד שעלול לגרום לאנשים לזלזל בו.

בפרק ב' - למדים על הכבוד של המלך. לאף אדם אסור להשתמש בחפצים שלו הוא צריך להתלבש תמיד כראוי. עליו לשבת על כסא מלכותי בארמונו ולחבש כתר לראשו. אבל המלך לא צריך לחשב שהכבוד מיעד לו - עליו להשאר עניו. המלך צריך לדאג לכל יהודי כפי שרועה צאן דואג לצאנו.

בפרק ג' - לומדים את המצוות של המלך - (כפי שלמדנו בספר המצוות) למלך ישנה מצוה מיוחדת לשאת עמו ספר תורה לכל מקום אליו הולך. אפלו בשהוא לא יכול להחזיק אותו (למשל בשהוא ישן או אוכל) הספר צריך להיות סמוך אליו. הוא צריך להזהר מלעשות משהו שיגרום לו לשכח על ספר התורה או על התפקיד המיוחד שלו, לדאג לעם היהודי. יכולים ללמד מכך שגם אנו צריכים להיות תמיד מחברים וקשורים לתורה ולא לשכח ממנה אפלו לרגע.

זרכי החסידות / כ"ח ניסן

היום כ"ח ניסן.

מה מיוחד ביום זה? ישנה שיחה מאוד מפרסמת שהרבי אמר.

הרבי אמר לנו "טוט אלץ וואס איר קענט צו בריינגען משיח" - עשו כל אשר ביכלתכם להביא את משיח.

בשיחה הזו הרבי מלמד קודם שצריך לחיות עם הזמן - לראות איך כל חלק ביום שלנו הוא מיוחד ויש הוראות בו בעבודת ה'. הרבי הראה איך חדש ניסן הוא חדש מיוחד איך כ"ח בחדש הוא מיוחד, הפרשה מיוחדת ושזה ערב ראש חודש.

הרבי הראה לנו שהבטוי "לחיות עם הזמן" צריך לפעל עלינו לקיים את השליחות שלנו להביא את הגאולה.

הרבי השתמש במלים מאוד תקיפות כדי לומר לחסידים שהדבור על הבאת משיח לא יעזר, אם לא נרצה באמת את הגאולה. אנו צריכים לעבד על עצמנו, לקיים את ההוראות שהרבי נותן לנו ולהפוך אותם באמת כחלק מהעבודה שלנו. רק כך נוכל לצאת מהגלות בתוך עצמנו ולהביא גאולה לכל העולם.

תוכלו להאזין לשיחה בקשור הבא <http://www.chabad.org/555021>